

فهرست

➤ مقدمه ۲

➤ تعاریف ۲

➤ روشهای استریلیزاسیون ۳

➤ روش فیزیکی ۳

➤ حرارت خشک ۳

➤ دستگاه فور ۴

➤ روش کنترل فور ۵

➤ حرارت مرطوب ۵

➤ اتوکلاو ۶

➤ اشعه ۷

➤ فیلتراسیون ۸

➤ روش شیمیایی ۹

➤ مکانیسم اثر مواد شیمیایی ۱۰

➤ مواد ضد عفونی کننده ۱۱

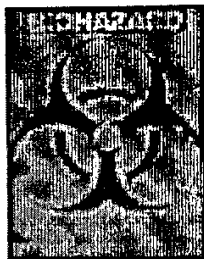
➤ مواد بهداشتی ۱۱

➤ مواد شیمیایی ۱۱

➤ روشهای نوین استریلیزاسیون. (برای مطالعه) ۱۶

➤ روش پلاسما ۱۷

➤ منابع ۱۹

مقدمه

آزمایشگاه یکی از بخش‌هایی است که افراد حاضر در آن، در سطح گسترده‌ای در معرض انواع نمونه‌های آلوده و عفونی قرار دارند. عدم رعایت اصول و دستورالعمل‌های خاص در این محل می‌تواند به گسترش عوامل عفونی در سطح یک مرکز درمانی و حتی یک شهر منجر شود. پرسنل آزمایشگاه حتماً باید فضای آزمایشگاه را تحت عناوین تمیز، نیمه تمیز و آلوده تقسیم‌بندی و تعریف نموده و نحوه عمل نمودن در هر یک از این فضاها را مشخص نمایند.

در بخش‌های مختلف یک آزمایشگاه، همواره نیاز به از بین بردن آلودگی‌های بیولوژیکی به منظورهای مختلف می‌باشیم. مثلاً هنگام نمونه برداری از بیماران باید تمام اقدامات لازم را جهت محافظت بیماران از آلوده شدن حین نمونه‌گیری بکار ببندیم، در عین حال دستورالعمل‌هایی را بکار گیریم تا از آلودگی خودمان و نیز سایر کادر آزمایشگاه، بوسیله نمونه‌های اخذ شده از بیماران، جلوگیری گردد.

در بخش‌های مختلف آزمایشگاه نیز همواره نیازمند استریل یا ضدعفونی نمودن پاره‌ای از وسایل و مواد هستیم تا در روند آزمایش خطا یا اشتباه روی ندهد و نتیجه آزمایش با صحت لازم گزارش شود. علاوه بر این با توجه به اینکه در بخش‌های مختلف آزمایشگاه بطور وسیعی با نمونه‌های بیولوژیک اخذ شده از بیماران سر و کار داریم، رعایت دستورالعمل‌های خاص در برخورد با آن نمونه‌ها و نیز تمیز نمودن یا ضدعفونی نمودن و استریل نمودن سطوح، وسایل، ابزارها و بخش‌هایی از بدنمان که با مواد عفونی آلوده شده‌اند در حفظ سلامتی خودمان و نیز مراجعه‌کنندگان به آزمایشگاه و حصول به یک جواب آزمایش صحیح و ارائه خدمت آزمایشگاهی صحیح و دقیق تأثیر بسزا خواهد داشت.

این سوال که "آلودگی بیولوژیکی را به چه میزان باید مرتفع ساخته و از بین ببریم؟" کاملاً بستگی به نوع کار دارد و بر اساس ملزومات فعالیت آزمایشگاهی که قرار است انجام گیرد تعیین میگردد.

برای ورود به بحث اصلی ابتدا به برخی تعاریف که در این زمینه وجود دارد اشاره می‌گردد. این تعاریف اکثراً بر اساس میزان برطرف شدن عوامل میکروبی از سطح وسایل و محلولها و... به کار میرود.

تعاریف

sterilization استریلیزاسیون

به از بین بردن (تخریب یا زدودن) کلیه اشکال حیاتی میکروارگانیسم ها شامل ویروسها، قارچها، باکتریها و حتی اسپور باکتریها از یک شیء یا ماده مورد استریل گفته می شود.

Disinfection ضد عفونی کردن یا گندزدایی

به از بین بردن تمام یا اکثر میکروارگانیسمهای بیماریزا (به استثناء اسپور باکتریها) که موجب تولید عفونت می شوند از سطوح غیر زنده، ضد عفونی کردن گفته می شود. همانطور که در تعریف اشاره شد، ضد عفونی کردن بر روی سطوح و وسایل غیر زنده انجام می گیرد و در آن اسپور باکتریها از بین نمی روند.

Disinfectant دزئفکتان

مواد هستند که اکثر میکروبیهای بیماریزا، به استثناء اسپور باکتریها را از بین می برند، این مواد به پوست و مخاط و بافتهای زنده آسیب می رسانند.

Antisepsis آنتی سپسیس

عبارت است از جلوگیری کردن از عفونت از طریق از بین بردن باکتریهای بیماریزا (بجز اسپور باکتریها) در بافتهای زنده.

Antiseptic آنتی سپتیک

مواد هستند که باعث مرگ و یا جلوگیری از رشد میکروارگانیسم ها (بجز اسپور باکتریها) می شوند. ولی به پوست، مخاط و بافتهای زنده صدمه نمی رسانند.

Germicide جرمیساید

عواملی که میتوانند میکروارگانیسم ها (خصوصاً میکروارگانیسم های بیماریزا اعم از باکتری و ویروس و قارچ بجز اسپور باکتریها) را بکشند. این عوامل شامل آنتی سپتیک ها و دیسافکتانت ها می شوند و اثر آنها غیر قابل بازگشت است.

Bactericide باکتری ساید

عواملی هستند که باکتریها (خصوصاً باکتریهای بیماریزا بجز اسپور باکتریها) را از بین می برند و اثر آنها غیر قابل بازگشت است.

Bacteriostatic باکتریواستاتیک

به موادی اطلاق می شود که از تکثیر باکتریها جلوگیری می کند. یعنی پس از اثر مواد مزبور اگر مواد را از محیط خارج کنیم، دوباره باکتریها تکثیر خواهند نمود. یک ماده شیمیایی هم می تواند باکتری ساید و هم باکتریواستاتیک باشد، و آن بستگی دارد به غلظت ماده شیمیایی، که در غلظت بالا باکتری ساید و در غلظت کم باکتریواستاتیک می باشد.

عواملی که بر فعالیت ضد میکروبی یک ماده اثر می گذارند عبارتند از:

۱. حساسیت میکروارگانیسم ها ۲. غلظت و یا دز ماده ضد میکروبی ۳. مدت زمان
۴. تعداد میکروارگانیسم

روشهای میکروب زدایی و / یا استریلیزاسیون عبارتند از: الف) روش فیزیکی ب) روش شیمیایی

روش فیزیکی

متداولترین آنها شامل: نور خورشید - خشک کردن - حرارت (خشک - مرطوب) - فیلتر کردن - اشعه - اولتراسونیک .

نور خورشید:

استفاده از نور آفتاب به عنوان یک ضد عفونی کننده و میکروب کش برای اولین بار در سال ۱۸۸۷ توسط "رو Emil Roux" همکار پاستور عنوان شد و در کنگره برلین در سال ۱۸۹۰ روبرت کخ گزارش داد که میکروب سل در مقابل نور مستقیم خورشید به سرعت میمیرد. بارنارد و مورگان در ۱۹۰۳ ثابت کردند که اثر میکروب کشی نور خورشید به خاطر داشتن اشعه ماوراء بنفش با طول موج ۳۰۰ میلی میکرون یا کوتاهتر مربوط میشود. نور خورشید عامل ضد عفونی شدن خودبخودی در شرایط طبیعی می باشد. در مناطق گرمسیری نور خورشید به دلیل همراه شدن اشعه ماوراء بنفش خورشید با حرارت تاثیر بیشتری در کشتن میکروب ها دارد. نور خورشید به دلیل عدم تاثیر بر روی اسپور باکتریها استریل کننده نیست.

خشک کردن:

رطوبت برای رشد باکتریها ضروری است. از آنجایی که بیش از ۸۰ درصد وزن باکتریها را آب تشکیل میدهد. خشکی روی باکتریها اثر گذاشته و رشد آنها را مختل میکند ولی اسپورها به خشکی مقاومند.

حرارت:

متداولترین روش فیزیکی برای استریلیزاسیون و ضد عفونی کردن اجسامی که در برابر حرارت مقاوم هستند، می باشد. مکانیسم اثر حرارت از طریق اکسیداسیون و نیز دناتوراسیون و کواگولاسیون پروتئین های میکروب ها می باشد. در صورتی که اجسام و وسایل در برابر حرارت مقاوم نباشند، طول زمان مواجهه آنها با حرارت را افزایش و دما را کاهش میدهند. حرارت مرطوب نسبت به حرارت خشک ارجحیت دارد و دارای تاثیر بیشتری می باشد.

سوزاندن:

این روش در کوره های مخصوص انجام می گیرد و برای بعضی از میکروارگانیزمهای موجود در لاشه حیوانات و از بین بردن آنها و مواد آلوده مانند لباس، پنبه، گاز زخم، و نمونه های پاتولوژیکی و خلاصه کلیه وسایل غیر قابل مصرف را در این کوره ها سوزانده و خاکستر می کنند.

عبور دادن از روی شعله

از این روش برای استریل کردن سوزن، لوپ، اسکالپل، سرپتریها و دهانه لوله های کشت استفاده میکنند. در مورد استفاده از این روش برای وسائلی مانند سوزن، لوپ، اسکالپل، جسم مورد نظر را چندین بار از روی شعله عبور میدهم تا سرخ شوند. این عمل اسپور باکتریها را از بین می برد.

در مورد استفاده از این روش برای سرپتریها و دهانه لوله های کشت، جسم مورد نظر را چندین بار از روی شعله عبور میدهم بدون اینکه سرخ شوند، باید توجه داشته باشیم که این عمل اسپور باکتریها را از بین نمی برد.

حرارت خشک (Dry Heat) :

این روش توسط لوئی پاستور معرفی شد. در این روش از دستگاهی بنام فور (oven) استفاده می شود. وسایل و موادی که حرارت بالا را تحمل میکنند بوسیله این روش استریل میشوند. مانند: ظروف شیشه ای، پتری دیش، لوله های آزمایش، پیپت و سرنگهای شیشه ای، پنس، اسکالپل، قیچی و ...

وسایلی که بدین طریق استریل می شوند ابتدا باید کاملاً تمیز، سپس خوب خشک شوند. بطوریکه کوچکترین رطوبت سطحی نداشته باشند و بهتر است که دور آنها را با کاغذ فویل پیچیده سپس در دستگاه قرار داده شوند. فاصله مناسب بین وسایلی که برای استریل شدن داخل فور چیده می شوند باید حفظ شود تا هوا بتواند از ادانه در بین آنها جریان داشته باشد. دهانه ارلن، لوله های آزمایش و سایر ظروف شیشه ای باید بوسیله پنبه مسدود شود. پیپت ها و پتری دیش ها نیز در داخل ظروف فلزی مناسب خود قرار داده شوند. سایر وسایل نیز میتوانند در داخل کاغذ های بسته بندی یا ورقه های آلومینیومی پیچیده شوند. از آنجائیکه هوا رسانای خوبی برای حرارت نیست، برای نفوذ یکنواخت حرارت در بخش های مختلف فور بهتر است از انواع فن دار استفاده نمود.

مدت زمان لازم جهت استریل شدن بر اساس درجه حرارت های مختلف متفاوت میباشد. دستور العمل های استریلیزاسیون و ضد عفونی از سوی مراکز علمی معتبر همواره تحت بررسی و اصلاح قرار میگیرد. مثلاً در دستور العمل های قبلی برای فور، زمان ۶۰ دقیقه برای دمای ۱۶۰ درجه سانتیگراد را جهت استریلیزاسیون کافی می دانستند در حالی که در دستور العمل استریلیزاسیون و ضد عفونی که در سال ۲۰۰۸ از سوی مرکز کنترل بیماریهای امریکا (CDC = center of diseases control) و HICPAC منتشر شده، این مقادیر بر اساس جدول زیر افزایش یافته است.

ردیف	درجه حرارت (سانتیگراد)	زمان لازم برای استریل شدن
۱	۱۷۰	۱ ساعت
۲	۱۶۰	۱۲۰ دقیقه
۳	۱۵۰	۱۵۰ دقیقه

باید توجه داشت که زمان استریلیزاسیون از موقعی محاسبه می شود که درجه حرارت به دمای مورد نظر رسیده باشد، دستگاه نباید بیش از اندازه پر شود و وجود فضا در بین اجسام استریل شونده برای عبور هوا از خلال آنها الزامی می باشد. بعد از استریل شدن و اتمام کار، درب فور را نباید سریع باز کرد زیرا بعلت سرد شدن ناگهانی وسایل شیشه ای می شکنند. لذا تا رسیدن دما به ۶۰-۴۰ درجه سانتیگراد از باز نمودن درب فور خودداری می کنیم.

روشهای کنترل استریلیزاسیون فور

الف. روشهای فیزیکی: استفاده از ترموکوپل و ترمومتر و نشانگر های دما که بر روی فور نصب شده اند.
 ب. روشهای شیمیایی: استفاده از مواد شیمیایی که در دمای بخصوص تغییر رنگ می دهند.
 ج. روشهای بیولوژیک: استفاده از آمپولهای اسپور *Bacillus stearothermophilus*: این آمپولها با محیط کشت شان بصورت تجاری در دسترس هستند و دقیقترین وسیله نوع کنترل فور می باشند. ایراد آنها در گرانی و پاسخ دیر هنگام آنها (بعد از پنج الی هفت روز) در مشخص شدن نتیجه استریلیزاسیون می باشد. البته بهتر است در کنترل کیفی فور بجای *Bacillus stearothermophilus* از اسپور های *Bacillus atrophaeus* استفاده کنیم چرا که *Bacillus atrophaeus* به حرارت خشک مقاوم تر می باشد.
 روش استفاده از آمپول اسپور باسیل استناروترموفیلوس بدین شکل است که آمپول یا نوار محتوی اسپور باکتری را به همراه مواد مورد استریل در فور قرار می دهیم. بعد از اتمام کار فور، آمپول را شکسته و در محیط کشت مخصوص خود کشت داده و در ۵۵ درجه قرار میدهیم. اگر بعد از ۷-۵ روز، باکتری رشد ننمود و تغییر رنگ در محیط کشت مربوطه ایجاد نشود، فور درست کار میکند و استریلیزاسیون بدون اشکال است.

در صورت نبودن موارد بالا جهت کنترل استریلیزاسیون فور از روش زیر میتوان استفاده نمود:

۱. در یک لوله آزمایش مقداری اسید سالیسیلیک با دمای ذوب ۱۵۷ درجه سانتیگراد + ۰.۰۱ گرم پودر سافرانین ریخته، درب آنرا بسته و در داخل فور قرار می دهیم. در صورتی که دمای فور به بالای ۱۵۷ درجه برسد، اسید سالیسیلیک ذوب شده و با رنگ مخلوط خواهد شد

حرارت مرطوب :

الف) دمای ۱۰۰ درجه سانتیگراد

ب) دمای زیر ۱۰۰ درجه سانتیگراد

ج) دمای بالای ۱۰۰ درجه سانتیگراد

حرارت مرطوب در ۱۰۰ درجه سانتیگراد :

باکتریهای بدون اسپور در مدت ۱۰ - ۵ دقیقه در دمای ۱۰۰ درجه از بین میروند و برای از بین بردن اسپورها ۳ تا ۵ ساعت متوالی وقت لازم است. از این روش میتوان برای استریل کردن لوله های آزمایش،

پیتها ، اسکالپل ، پنس ، قیچی ، سرنگهای شیشه ای یا فلزی که در درجه حرارت بالا مقاومتی ندارند به کار برد.

حرارت مرطوب در دمای زیر ۱۰۰ درجه سانتیگراد :

تتدالیزاسیون : از این روش برای استریل کردن محیط های کشت حاوی سرم و غیره که نسبت به حرارت بالا حساسند استفاده میشود . در این روش مواد را در دمای ۷۵ درجه به مدت ۳۰ دقیقه و در چهار روز متوالی حرارت می دهند . البته باید هر بار بعد از حرارت ۷۵ درجه، نمونه را در انکوباتور ۳۷ درجه سانتیگراد قرار داد تا فرمهای اسپور به شکل وجیتیبیو تبدیل شوند. فرم وژتاتیو باکتریها در حرارت ۷۵ درجه کشته می شوند اما فرمهای اسپور باقی می مانند در شرایط مناسب و در فاصله ۴۸ - ۲۴ ساعت این فرمهای اسپور به اشکال وژتاتیو تبدیل شده و در مرحله دوم، سوم و یا چهارم تخریب خواهند شد .

پاستوریزاسیون : از این روش جهت نگهداری موادی مثل شیر و ... استفاده میشود . که حرارت کمتر از ۱۰۰ درجه را به کار میبرند و سپس آنرا فوراً سرد کرده و درجه حرارت را پایین نگه میدارند . فقط در صورتی میتوان ماده مورد نظر را زیاد نگه داشت که فاقد اسپور باشد مثلاً شیر را به مدت ۲۵ دقیقه حرارت ۷۵ درجه سانتیگراد میدهند سپس بلافاصله دما را تا ۳۰ درجه سانتیگراد کم می کنند. یا ۳۰ ثانیه در ۹۰ درجه سانتیگراد حرارت میدهند و سپس بلافاصله تا ۱۰ درجه سرد می کنند و.....

حرارت مرطوب بالای ۱۰۰ درجه سانتیگراد :

معمولی ترین و مفیدترین روش برای استریل کردن لباس ، وسایل لاستیکی ، اکثر محیط های کشت مورد استفاده در باکتریولوژی ، استفاده از فشار بخار و حرارت مرطوب است . دستگاه مورد استفاده برای این کار Autoclave میباشد. حرارت و فشار اتوکلاو قابل تنظیم است ، فشار ، دما و زمان رایج و مورد استفاده در اتوکلاو ها، فشار ۱۵ پوند بر اینچ مربع و حرارت ۱۲۱ درجه سانتیگراد به مدت ۲۰ - ۱۵ دقیقه می باشد، کلیه میکرو ارگانیسم ها حتی اسپور باکتریهای اسپور دار در این شرایط از بین میروند و جسم استریل می شود .

با تغییر دمای اتوکلاو زمان لازم جهت استریلیزاسیون تغییر خواهد نمود برای اطلاعات بیشتر به جدول زیر مراجعه فرمائید.

دما	حداقل زمان لازم برای استریلیزاسیون دقیقه
سانتیگراد	
134-138	3
126-129	10
121-124	15
115-118	30

در موقع استفاده از حرارت مرطوب (اتوکلاو) برای استریلیزاسیون، باید توجه شود که محیط (داخل اتوکلاو) از بخار آب اشباع باشد، زیرا درجه حرارت داخل دستگاه در صورتی که بخار آب با هوا مخلوط باشد، در مقایسه با حالت اشباع ، کمتر است. علاوه بر این، وجود هوا مانع نفوذ بخار به داخل مواد و

وسائلی که داخل اتوکلاو قرار گرفته اند، می شود. به همین علت در موقع استفاده از اتوکلاو، حتما باید هوای داخل محفظه خارج شود.

طریقه اتوکلاو کردن :

برای کار کردن با اتوکلاو بطور صحیح باید اعمال زیر بترتیب انجام شود :

۱. اتوکلاو به اندازه کافی از آب مقطر پر شده باشد
۲. بر روی مواد و وسائلی که قرار است اتوکلاو شوند، چسب کنترل اتوکلاو زده شود.
۳. بهتر است موادی که اتوکلاو می شوند در یک کاغذ یا پارچه پیچیده شوند.
۴. اگر بطری یا ظروف درب دار را اتوکلاو میکنیم، حتما درب بطری ها را نیمه باز بگذاریم.
۵. مواد یا وسائلی که باید استریل گردد در محفظه مخصوص اتوکلاو قرار داده شود .
۶. درب اتوکلاو را بسته و پیچ های مربوطه را محکم نمائیم. پیچهای تخلیه بخار باز گردد .
۷. دستگاه را روشن کرده و پس از خروج بخار ممتد (دم روباهی) پیچ تخلیه بخار بسته شود.
۸. با بالا رفتن درجه حرارت ، فشار داخل دستگاه نیز افزایش می یابد وقتی عمل استریل کردن آغاز میشود که حرارت دستگاه ۱۲۱ درجه و فشار ۱۵ پوند بر اینچ مربع رسیده باشد و از همین لحظه ، زمان استریل کردن تعیین میشود . (اگر فشار دستگاه بیش از اندازه زیاد گردد معمولا شیر اطمینان عمل کرده و باز میشود تا مقداری از بخار دستگاه خارج گردد).
۹. پس از ۲۰ - ۱۵ دقیقه اتوکلاو را خاموش کرده و باید منتظر ماند تا تمام بخار موجود در آن خارج شود و درجه فشار روی صفر قرار گیرد .
۱۰. پس از اطمینان از خارج شدن کامل جریان بخار داخل دستگاه با احتیاط درب آنرا باز کرده و محتویات آن بیرون آورده شود .

روشهای اطمینان از صحت استریلیزاسیون در اتوکلاو:

الف. روشهای فیزیکی: استفاده از ترموکوپل و ترمومتر و نشانگر های دما که بر روی اتوکلاو نصب شده اند.

ب. روشهای شیمیایی: استفاده از مواد شیمیایی که در دمای بخصوص تغییر رنگ می دهند. تغییر رنگ چسب اندیکاتور (که معمولا به رنگ قهوه ای یا مشکی تغییر رنگ می دهند)

ج. روشهای بیولوژیک: استفاده از آمپولهای اسپور *Bacillus stearothermophilus* : این آمپولها با محیط کشت شان بصورت تجاری در دسترس هستند و دقیقترین وسیله نوع کنترل اتوکلاو می باشند. ایراد آنها در گرانی و پاسخ دیر هنگام آنها (بعد از پنج الی هفت روز) در مشخص شدن نتیجه استریلیزاسیون می باشد. روش استفاده از آمپول اسپور باسیل استناروترموفیلوس بدین شکل است که آمپول یا نوار محتوی اسپور باکتری را به همراه مواد مورد استریل در اتوکلاو قرار می دهیم. بعد از اتمام کار اتوکلاو ، آمپول را شکسته و در محیط کشت مخصوص خود کشت داده و در ۵۵ درجه قرار میدهیم. اگر بعد از ۷-۵ روز، باکتری رشد ننمود و تغییر رنگ در محیط کشت مربوطه ایجاد نشود، اتوکلاو درست کار میکند و استریلیزاسیون بدون اشکال است.

نکات قابل توجه:

در هر سری اتوکلاو نمودن، مواد تمیز (که جهت استفاده به عنوان مواد و وسایل استریل در آزمایشگاه بکار خواهند رفت) را با مواد کثیف (که قرار است بعد از اتوکلاو شسته شده و تمیز گردند مانند محیط های کشت استفاده شده، مواد آلوده، و...) بطور همزمان اتوکلاو نکنید.

درب بطری ها نیمه باز گذاشته شود

اگر بطری یا هر نوع فلاسک محتوی مایع اتوکلاو می شود، در نظر داشته باشید که مقداری از بطری خالی باشد و بطری را کاملا از مایع پر ننمایید.

تاریخ و نام محلولی که استریل میشود و نیز نام فرد استریل کننده بر روی مواد ثبت گردد.

استریل کردن بوسیله اشعه :

برای استریل کردن محیط آزمایشگاه و فضاهای آلوده و برخی از وسایل که نمیتوان با هیچ یک از روشهای قبلی آنها را استریل کرد، از روش تاباندن اشعه استفاده میگردد. اشعه های با طول موج کوتاه انرژی بیشتری داشته و کشنده ترند. دو نوع اشعه در این امر به کار میرود: یون زا و غیر یون زا.

الف) اشعه های یون زا :

این اشعه ها دارای انرژی زیادی بوده و باعث بوجود آمدن مولکولهای بیولوژیکی یونیزه شده میشوند و قدرت نفوذ بیشتری دارند. این قبیل اشعه های پر انرژی، استریل کننده قوی هستند و برای استریل کردن پتری دیشها و سرنگهای پلاستیکی و سایر اشیاء حساس به حرارت بکار میرود.

از جمله این اشعه ها اشعه گاما را می توان نام برد. اشعه گاما قدرت نفوذ بیشتری دارد و برای استریل کردن اشیاء حجیم مساعد است.

ب) اشعه های غیر یون زا :

اشعه های با طول موج بالاتر از نور مرئی غیر یون زا می باشند. از جمله اشعه های غیر یون زا که کاربرد فراوانی دارد اشعه UV (Ultra-violet Radiation) است. DNA ی سلول اشعه ماوراء بنفش را در طول موج ۲۸۰ - ۲۰۰ نانومتر جذب کرده و باعث تشکیل پیوند بین نوکلئوتیدهای تیمینی مجاور میگردد. (Thymine dimmer). میزان تاثیر در ۲۶۰ نانومتر در حد ماکزیمم است. این عمل باعث آسیب رساندن به همانندسازی و ترجمه DNA میگردد که در نتیجه باعث اختلال در پروتئین سازی میگردد. تیمین دایمر اگر در ژنهایی اتفاق بیفتد که عمل آنها برای سلول حیاتی است، کشنده خواهد بود.

طول موجهای ۳۰۲ تا ۳۱۳ نانومتر اثر باکتریو استاتیک و طول موجهای کمتر از ۲۶۰ نانومتر خاصیت باکتریو سایدی دارند.

از زمانی که قدرت میکروب کشی اشعه ماوراء بنفش مشخص گردید، استفاده از آن در کارهای روز مره آزمایشگاه برای ضد عفونی هوای اتاقها و مخصوصا کابینت های بیولوژیک (هود های آزمایشگاهی) رایج شده است. همچنین از آن برای ضد عفونی سطوح نیز میتوان استفاده نمود ولی باید در نظر داشت که این اشعه دارای قدرت نفوذ در عمق را ندارد و حتی یک ورقه نازک شیشه ای مقدار زیادی از آن جذب می کند. بنا

براین میکرو ارگانیسم‌ها بی‌که در سطح قرار دارند و به‌طور مستقیم در معرض این اشعه هستند از بین می‌روند. معمولاً در هودها از لامپ‌های اولترا وایوله در محدوده طول موج ۲۵۲ نانومتر استفاده می‌کنند. قدرت تابش آن معمولاً بر اساس ارگ/ثانیه/سانتیمتر مربع محاسبه می‌شود. لامپ ۱۵ وات برای آزمایشگاه مناسب بوده و میزان اشعه معادل ۴۰۰ ارگ/ثانیه / سانتیمتر مربع در فاصله ۹۱.۵ سانتیمتری (۳ فوت) بدست می‌دهد. طول عمر این لامپ‌ها معمولاً یکصد ساعت بوده و قدرت آنها پس از این زمان به شدت کاهش پیدا می‌کند. برای افزایش قدرت لامپ‌ها، باید هر هفته یک بار با حوله آغشته به الکل اتیلیک آن را تمیز نمود و گرد و غبار آنرا گرفت. همچنین بهتر است هر ۳ ماه یک بار، قدرت چراغ را با دستگاه UV intensity meter اندازه‌گیری نمود و اگر قدرت لامپ کمتر از ۷۰٪ قدرت اولیه باشد، آنرا تعویض کرد.

میکروب‌کشی اشعه ماوراءبنفش بستگی به دز اشعه و مدت زمان تابش اشعه دارد. اندوسپور بعضی از باکتریها به‌علت وجود مواد خاص بنام سیستمین در مقابل اشعه اولتراوایوله محافظت می‌شود. بنابراین اشعه اولتراوایوله استریل‌کننده نیست، ولی ضد عفونی‌کننده است. میکروارگانیسم‌ها در عرض چند ثانیه بعد از قرار گرفتن در معرض اشعه موثر اولتراوایوله، غیر فعال می‌شوند.

محدودیت اصلی اشعه اولتراوایوله بخاطر قدرت کم نفوذ آن است و قادر به عبور از شیشه معمولی، بسیاری از پلاستیک‌ها، محلولهای کدر و ورقه‌های نازک و مواد روغنی نیست. حرکت اشعه ماوراء بنفش در مسیر مستقیم و خطی بوده لذا این اشعه نمیتواند در شکاف‌های پنهان و زوایای اتاق اثر نماید. همچنین بعضی از باکتریها دارای آنزیمهایی برای ترمیم DNA خود می‌باشند. در این صورت این باکتریها میتوانند دوباره آسیب‌های ایجاد شده بوسیله اشعه ماورای بنفش را ترمیم نمایند. تابش مداوم آن به شبکه صدمه زده و بر روی پوست اثر سرطان‌زایی دارد.

فیلتراسیون (Filtration):

ساختمان شیمیایی بعضی از مواد مثل ویتامینها، آنتی بیوتیکها در اثر حرارت تغییر می‌یابند بنابراین از این روش برای ضد عفونی محلولها استفاده میشود. در روش فیلتر، محلول یا مایع مورد نظر را از روی دارای منافذ بسیار کوچک عبور میدهند. چون باکتریها از منافذ صافی بزرگترند، در روی صافی باقی می‌مانند و از مایع جدا میگردند.

فیلترهای غشائی که در باکتریولوژی مورد استفاده قرار می‌گیرند از جنس پلاستیک یا سلولز بوده که در آن سوراخهای بسیار ریزی در حدود ۰.۲ – ۰.۴ میکرون تعبیه شده است. وجود سوراخهای بسیار ریز مانع عبور باکتریها از فیلتر می‌گردد ولی مایکوپلاسما و ویروسها از آن عبور می‌کنند و این عمل تضمین‌کننده استریلیزاسیون نمی‌باشد. محلولهایی از قبیل سرم خون و مواد قندی به این روش ضد عفونی میشوند.

روش شیمیایی

برای استریل کردن اشیایی که ضد عفونی آنها با حرارت مشکل یا غیرممکن است معمولاً از مواد شیمیایی استفاده میشود. تعداد بیشماري از مواد شیمیایی در غلظتهای مناسب قادر به کشتن و یا متوقف کردن میکروارگانیسم میباشند.

عواملی که در موثر بودن مواد ضد عفونی‌کننده دخالت دارند عبارتند از:

۱. غلظت ماده ضد عفونی کننده

۲. مدت زمانی که ماده ضد عفونی کننده در برابر باکتری یا اشیای آلوده قرار می گیرد.

۳. تعداد و نوع باکتری

۴. ساختمان شیمیایی ماده ضد عفونی کننده

مواد شیمیایی ممکن است دارای خاصیت غذایی، عامل متوقف کننده رشد یا عامل باکتری کش باشند. ضمناً بعضی از مواد ممکن است برای یک نوع باکتری دارای خاصیت غذایی و برای باکتری دیگر متوقف کننده رشد باشند. علاوه بر این، در مورد یک نوع باکتری ممکن است یک ماده با غلظت کم مغذی، با غلظت متوسط متوقف کننده رشد و با غلظت زیاد کشنده باشد. برای مثال، ساکارز با غلظت یک درصد برای اکثر باکتریها دارای خاصیت غذایی، با غلظت ۱۵ تا ۴۰ درصد متوقف کننده رشد، و با غلظت بالای ۴۰ درصد اثر کشندگی دارد.

اختصاصاتی که یک ماده ضد عفونی کننده خوب باید دارا باشد عبارتند از:

۱. ماده ضد عفونی کننده خوب باید از نظر شیمیایی باثبات باشد و موجب زنگ زدگی و فرسودگی وسایل جراحی یا خراب شدن سایر وسایل نگردد.
۲. قدرت میکروب کشی سریع و قوی داشته باشد.
۳. دارای بوی مناسب و قیمت ارزان باشد.
۴. روی انواع زیادی از میکروارگانیسم ها موثر باشد.
۵. قدرت میکروب کشی خود را در حضور سرم، خون، خلط و... حفظ کند.
۶. در حضور سایر مواد شیمیایی نیز اثر خود را نشان دهد.
۷. خاصیت سمی انتخابی داشته باشد.
۸. میل ترکیبی با مواد آلی اضافی موجود در محیط را نداشته باشد.
۹. قابلیت نفوذ پذیری داشته باشد.
۱۰. پایداری
۱۱. دارای فعالیت ضد میکروبی در حرارت اتاق و بدن باشد.
۱۲. با محیط زیست سازگار باشد.

مکانیسم اثر مواد شیمیایی بر میکروارگانیسمها:

۱. اثر بر غشاء سلولی: اگر غشاء سلولی باکتریها آسیب ببیند، یونهای اصلی ضروری، نوکلئوتیدها، کوآنزیمها، اسیدهای آمینه از سلول خارج می شوند. از طرف دیگر آسیب به غشای سیتوپلاسمی، عبور مواد را به داخل سلول باکتری مختل می سازد. بنابراین هر ماده شیمیایی که بتواند در این غشاء اختلال ایجاد کند باعث مرگ باکتری خواهد شد. در ساختمان غشاء سلولی، پروتئین و چربی بکار رفته است، موادی که بتوانند کشش سطحی را کاهش دهند نظیر صابون، دترجنت ها، شامپو روی این غشاء اثر سوء می گذارند.

۲. اثر بر دیواره سلولی: دیواره سلولی در مقابل فشار اسمزی درون سیتوپلاسمی نقش حفاظتی دارد و از لیز و متلاشی شدن سلول جلوگیری می کند. با از بین رفتن دیواره سلولی یا عدم سنتز آن، مرگ سلول رخ میدهد. پنی سیلین از سنتز دیواره سلولی جلوگیری می کند و لیزوزیم موجب تخریب دیواره سلولی میشود.
۳. اثر بر مواد پروتئینی: سنتز پروتئینها در باکتریها نتیجه دو پدیده اصلی است ۱- **Transcription** ۲- **Translation** مواد شیمیایی که قادرند روی سیستم آنزیمی اثر کنند و پروتئین سازی را مختل کنند موجب مرگ باکتری خواهند شد.
۴. آسیب به DNA: تعدادی از عوامل ضد میکروبی مانند تشعشعات یونی، اشعه ماورای بنفش به DNA آسیب میرسانند. تشعشعات به چند روش بر DNA اثر می گذارند، برای مثال اشعه ماورای بنفش موجب تشکیل پیوند بین نوکلئوتیدهای تیمینی مجاور در DNA میگردد، یا رنگهای بازي نظیر کریستال و یوله به شدت با اسیدهای نوکلئیک و نوکلئوپروتئینها واکنش نشان داده و باعث تشکیل نمک میشود.

مواد ضد عفونی کننده:

ضد عفونی کننده ها برای ضد عفونی کردن اشیاء بکار می روند. این مواد علاوه بر اینکه برای میکروارگانیزم سمی هستند، بعد از مصرف بایستی از جسم استریل شده حذف گردند. مواد ضد عفونی کننده به دو دسته عمده تقسیم می شوند: الف) مواد بهداشتی (ب) مواد شیمیایی

الف) مواد بهداشتی

دترجنت ها

دترجنتها عوامل فعال سطحی (Surface active agents) بوده و از دو قسمت تشکیل شده اند: یک زنجیره بلند محلول در چربی که آب گریز است و یک گروه آبدوست قطبی که میتواند یک کاتیون، یک آنیون، و یا یک گروه غیر یونی باشد. این عوامل فعال سطحی، از طریق زنجیره آب گریز خود با لیبیدهای غشاء سلولی باکتریها و از طریق گروه قطبی یا آبدوست خود با آب محیط اطراف واکنش برقرار نموده و بدین ترتیب غشاء سلولی را تخریب می کنند. از دترجنت های آنیونی میتوان به مانند صابونها و نمکهای صفاوی اشاره نمود. دترجنتهای آنیونیک دارای قدرت زیاد پاک کنندگی می باشند

ترکیبات چهارتانی، مثل کلرید بنزوالکونیوم و سترمید از دترجنتهای کاتیونیک هستند که در آنتی سپتیک های پوستی به وفور مورد استفاده قرار میگیرند. دترجنتهای کاتیونیک دارای قدرت زیاد باکتری کشی می باشند. معروف ترین ترکیبات کاتیونی از گروه آمونیوم کواترنری عبارتند از: ساوین، سبیرین، ستاولن و دارای خاصیت های زیر هستند:

خاصیت قارچ کشی دارند، در شرایط قلیانی دارای حداکثر باکتری کشی هستند، سمیت ندارند، تحریک کننده نیستند و پایداری خوبی دارند. قدرت میکروب کشی این ترکیبات توسط ترکیبات آلی کاهش یافته و با دترجنت های آنیونی و برخی عوامل غیر یونی و فسفولیبید ها خنثی می شوند.

صابون ها

از دترجنتهای آنیونی، صابون ها هستند که تجزیه شده و یون منفی بوجود می آورند. بر علیه ارگانسیم های گرم مثبت موثر می باشند ولی بر ضد گونه های گرم منفی (به علت نداشتن لیپو پلی ساکارید غشایی خارجی) تاثیر کمی دارند. توسط آمیختن يك عامل آنیونی با اسید، حساس کننده های بسیار موثر اسید - آنیونی ساخته میشوند که سینرژیک هستند و عمل باکتریسیدی بسیار سریعی را (در مدت ۳۰ ثانیه) نشان می دهند.

دترجنتهای آنیونی، موجب متلاشی شدن وسیع شبکه لیپوپروتئینی غشایی سلول میشوند. اولین آسیب نمک های صفر اوی (که مدتها توسط میکروبیولوژیستها برای لیز پنوموکوک ها مورد استفاده قرار می گرفت) از هم گسیختن غشایی سلول است که به آنزیم های اتولیتیک اجازه میدهد تا بر روی سوبستراهایی که در سلول محدود شده اند عمل نمایند. هنگامی که دترجنتهای کاتیونی و آنیونی بطور همزمان استفاده شوند، یکدیگر را خنثی میکنند.

ب) مواد شیمیایی

فنل ها

جوزف لیستر این ترکیب را برای پیشگیری از عفونت زخم در جراحی مورد استفاده قرار داد. در ترکیبات فنلی واحدهای هالورن یا الکیل بر روی هسته فنل جایگزین شده اند و قطبی شدن مولکول را افزایش داده اند لذا قدرت محلول کردن چربی ها و تخریب غشایی سلول باکتری افزایش یافته است. از ترکیبات فنلی می توان فنل ۵٪، لیزول، دتول، هگزاکلروفن، تري کرزول و کلر هگزیدین را نام برد. تري کرزول ها در ترکیب با صابون ها به صورت ضد عفونی کننده های موثری استفاده می شوند. آنها در غلظت بالا به عنوان ضد عفونی کننده (DISINFECTANT) و در غلظت های پائین به عنوان آنتی سبتیک (Antiseptic) مورد استفاده قرار میگیرند. آنها بر روی باکتریها، قارچها و مایکوباکتریها موثر بوده ولی بر روی اسپور باکتریها و بیشتر ویروسها تاثیر ندارند. آنها به راحتی در اثر مواد آلی غیر فعال نمی شوند. در آزمایشگاه برای دور ریختن وسایل یک بار مصرف آلوده (مانند سرسمپلر و سواب ها، لام و لاملهای مصرف شده و...) ابتدا آنها را در ظرفی محتوی این ترکیبات ریخته و بعدا دفع می کنند. همچنین این ترکیبات برای ضد عفونی کف زمین در بخش های مختلف بیمارستان و آزمایشگاه بکار می رود.

همچنین کلر هگزیدین گلوکونات را با ترکیبات آمونیم چهار ظرفیتی (مانند ستریمید Cetrimide) ترکیب نموده و موجب افزایش اثر ضد میکروبی بیشتر و وسیع الطیف تر آن می گردند (مثلا ساولن)

مکانیسم اثر: همانطور که اشاره شد مکانیسم اثر فنل ها از طریق شکستن غشاء، پرسپیئاسیون پروتئین ها و غیر فعال نمودن آنزیم های میکرو ارگانسیم ها می باشد.

الکل ها

مکانیسم اثر: الکل ها در ساختمان لیپیدی غشای سلول باکتری نفوذ و آن را تخریب می کنند. علاوه بر این، موجب دناتورده شدن پروتئینهای سلول می شوند. الکلها توانایی برداشتن مولکولهای چربی یا لیپیدی سطح پوست را دارند. الکلهایی که زنجیره کوتاهتری دارند تأثیرات شدیدتری را نشان میدهند. الکلها زود تبخیر می شوند لذا باید آنها را در ظروف سر بسته نگاه داشت و فقط در حین استفاده درب آنها را باز کرد در غیر اینصورت الکل تبخیر شده و درجه الکی آنچه باقی میماند بسیار کاهش می یابد و تأثیر آن نیز کاهش خواهد یافت. الکلها توانایی کشتن اسپورها را ندارند بنابراین نباید برای امور استریلیزاسیون از آنها استفاده شود.

اتانول: بر ضد میکروارگانیسم های گرم مثبت، گرم منفی و اسید فاست فعال است و در غلظت ۷۰ درصد بیشترین تأثیر را دارد. به طور وسیعی برای ضد عفونی کردن پوست در قبل از تزریقات جلدی و ضد عفونی کردن دماسنج های طبی استفاده میشود.

ایزوپروپانول: فعالیت باکتریسییدی آن نسبت به اتانول شدیدتر است و در غلظت ۷۰ درصد بیشترین تأثیر را دارد

متیل الکل: بسیار سمی است و جذب پوستی نیز دارد لذا به هیچ وجه نباید بر روی پوست یا بافت زنده استفاده شود. اما توانایی کشتن اسپور فارچها را دارد لذا میتوان در صورت نیاز برای ضد عفونی داخل هود استفاده نمود. (البته این کار از نظر اقتصادی به صرفه نمی باشد).

آلدنید ها (آلکیل کننده ها)

مکانیسم اثر: آلدنید ها از طریق آلکیل نمودن گروه های آمینو، کربوکسیل یا هیدروکسیل و احتمالاً از طریق آسیب رساندن به نوکلئیک اسید میکروارگانیسم ها، آنها را از بین میبرد. آلدنید ها بر تمام میکروارگانیسم ها از جمله بر ضد اسپور باکتریها اثر می کنند.

فرمالدئید: فرمالدئید یکی از عوامل انتخابی بر روی پروتئین ها است که در شکلهای متفاوتی استفاده می شود. ۱. فرمالین: محلولی حاوی ۳۷ درصد فرمالدئید است و به شکل ۳۷% در بازار موجود است و در این شکل دارای یک فاز جامد در حال تعادل با فاز مایع است و نیازی به هم زدن و مخلوط کردن آن نیست، بلکه به تناسب استفاده از فاز مایع، از فاز جامد کاسته می شود. از فرمالین برای نگهداری بافتهای تازه (در پاتولوژی) استفاده می شود و در غلظتهای پایین ۰/۴ - ۰/۲ درصد برای غیر فعال کردن ویروسها و تهیه واکسن کاربرد دارد. در غلظت ۵% فرم کیستی تک یاخته ها و در غلظت ۱۰% تخم کرم ها را نیز از بین میبرد. برای تهیه فرمالین ۱۰%، مقدار ۱۰ میلی لیتر از فرمالین ۳۷% را به ۹۰ میلی لیتر آب اضافه میکنیم.

برای تأثیر فرمالدئید ۲% در دمای ۴۰ درجه سانتیگراد، حدود ۲۰ دقیقه زمان نیاز می باشد.

۲. گاز فرمالین: فرمالدئید در شکل گاز برای رفع آلودگی اتاقهای جراحی، منازل، ساختمانها، محصولات پارچه و دستگاهها استفاده می شود. تنفس این گاز بسیار خطرناک بوده و تحت شرایط خاص باید استفاده شود.

گلوکارآلدنید: در حدود ۱۰ برابر قویتر از فرمالدئید است و سمیت کمتری دارد. موثرترین ماده استریل کننده شیمیایی است که به عنوان استریل کننده سرد پذیرفته شده است. از گلوکار آلدنید برای استریل کردن وسایل جراحی، اندوسکوپی و دستگاههای احیای سیستم تنفسی استفاده میشود. این ماده به صورت محلول ۲٪ وجود دارد و قبل از استفاده باید آنرا فعال نمود، بدین ترتیب که یک پودر یا بافر قلیائی را باید به آن اضافه کرد. به عبارت دیگر گلوکار آلدنید در PH قلیائی اثر می کند و حد اقل ۳ ساعت برای تاثیر آن زمان نیاز هست.

عوامل اکسید کننده

این عوامل، گروههای سولفیدریل را در مولکول های پروتئین، اکسیده می کنند. بنابراین گروههای فونکسیونل پروتئین (از جمله آنزیمها) را غیر فعال می سازند.

هالوژن ها: در میان ضد عفونی کننده ها، به طور انحصاری کشنده باکتری یا باکتریسیدال هستند و فرمهای اسپور را نیز نابود می کنند. بنابراین ضد عفونی کننده های مفیدی هستند.

۱. ترکیبات حاوی کلر: این ترکیبات در مجاورت با آب، کلر را آزاد کرده و در ترکیب با مولکول های آب اسید هیپوکلرو را بوجود می آورند که يك عامل اکسید کننده قوی و میکروب کش است.

الف) هیپوکلریت ها: هیپوکلریت ها از بقیه ترکیبات حاوی کلر مفیدتر هستند و به شکل مایع یا پودر نمکهای کلسیم، لیتیم و سدیم وجود دارند. از آنها برای ضد عفونی کردن وسایل و ظروف تهیه مواد غذایی و صنایع لبنی استفاده میشود. علاوه بر این به عنوان سفید کننده یا وایتکس برای امور بهداشتی و نظافت در منازل کاربرد دارند.

هیپو کلریت ها به سرعت توسط ذراتی نظیر غبار و مواد آلی غیر فعال می شوند. محلول کاری هیپو کلریت باید هر روزه از محلول ذخیره تهیه شود. هیپوکلریت کلسیم به صورت جامد (پودر و گرانول) وجود دارد. سرعت تخریب این ماده کمتر از هیپوکلریت سدیم می باشد. محلول یک درصد کلرین با حل کردن ۶ گرم پودر هیپوکلریت کلسیم در یک لیتر آب به دست می آید.

همچنین از هیپوکلریت سدیم ۰.۵٪ در بخش سرولوژی و ویروس شناسی استفاده مینمایند.

برای ضد عفونی سطوح میتوان از ۱۵ گرم پودر یا گرانول هیپوکلریت سدیم در ۱۰ لیتر آب استفاده نمود و پس از ۱۵ الی ۲۰ دقیقه سطح را با آب پاک نمود.

همچنین از محلول وایتکس که معمولاً دارای ۵٪ کلر فعال می باشد پس از رقیق نمودن به نسبت ۱ به ۱۰ (و حصول غلظت کلر ۰.۵٪) برای ضد عفونی سطوح میتوان استفاده نمود.

ب) گاز کلر: گاز کلر ماده ضد عفونی کننده قابل قبول با عملکرد سریع برای ضد عفونی کردن آب آشامیدنی و استخرهای شنا است. از آنجایی که فعالیت کلر تحت تاثیر حضور مواد آلی قرار می گیرد بنابراین بایستی مقادیری در حدود ۳-۱ پیگوگرم در متر مربع به مخازن آب یا استخرهای شنا افزوده شود تا نیاز به کلر تامین گردد.

۲. ترکیبات حاوی ید: ید به طور غیر قابل برگشت به اسید آمینه های تیروزین در مولکول های پروتئین متصل و آنها را اکسیده می کند.

الف) تئورید: تئورید، محلولی شامل ۲ درصد ید و ۲ درصد یدور سدیم در الکل ۷۰٪ می باشد. آنتی سپتیک قابل اعتمادی برای پوست در زخمهای سطحی است اما تاثیر دردناک و تخریب کننده ای بر روی بافتهای برهنه دارد.

ب) بتادین: ید به طور خودبخودی با پاك کننده های عوامل دترجنت تشکیل کمپلکس میدهد و ترکیبات یدوفور را به وجود می آورد. یکی از این ترکیبات فرآورده ای به نام پویدون آیودین با نام تجاری بتادین است که در شکل محلول برای شستشو یا ضد عفونی نمودن پوست و پانسمان زخمها کاربرد دارد. این ماده علیه قارچها، ویروسها، انگلها و مخمرها و اسپورها و همچنین بر مایکو باکتریوم تو بر کو لوزیس موثر است. درصد های موثر آن به صورت محلول ۱ در صد، محلول ۷/۵ در صد و ۱۰ در صد می باشد. باید دقت کنید که در مورد سوختگی ها پس از ضد عفونی کردن با بتادین حتما ناحیه سوختگی را با سرم فیزیولوژی استریل کنید تا بتا دین روی ناحیه سوختگی باقی نماند زیرا بتا دین اگر باقی بماند باعث خشکی و ترک خوردن پوست می شود.

پراکسید نیدروژن

پراکسید نیدروژن، رادیکال آزاد هیدروکسیل تولید می کند که مسئول اکسید کنندگی آن است و مولکول DNA و پروتئین را تخریب میکند. محلول ۶٪ آن برای ضد عفونی ابزار و وسایل و محلول ۳٪ آن برای ضد عفونی زخم استفاده می شود. در اثر نور تخریب شده و در تماس با مواد پروتئینی اثرش کاهش می یابد.

فلزات سنگین

فلزات سنگین با گروههای سولفیدریل مولکول های پروتئین ترکیب شده و مرکاپتیدها را بوجود می آورد. به این ترتیب پروتئین ها را غیرفعال می کنند. مثل: نیترات نقره، سولفات مس، نمک های آلی جیوه (مرکورکروم)

نیترات نقره: قدرت باکتریسیدال موثری بر روی گونوکوکها دارد و به صورت محلول ۱ درصد برای پیشگیری از عفونتهای چشمی نوزادان استفاده میشود. علاوه بر این، به شکل محلول ۱۰ درصد در بیماریهای پوستی مثل زرد زخم کاربرد دارد.

سیلور سولفادیازین بصورت پماد برای جلوگیری از کلونیزاسیون باکتری ها و عفونت در سوختگی های پوست بکار می رود.

نمک

باکتریها از نظر حساسیت در برابر غلظتهای مختلف نمک، متفاوت هستند اما اغلب آنها در غلظتهای بالاتر از ۶/۵ درصد نمک، مهار میشوند. قرنهای است که از نمک طعام برای نگهداری گوشت، ماهی و برخی از سبزیجات و میوه جات استفاده میشود.

رنگها

رنگها به گروههای فسفات مولکول های نوکلئوپروتئین متصل شده و تاثیر مهارکنندگی خود را اعمال می کنند. علاوه بر این برخی از رنگها یونیزه میشوند و ترکیبات قلیایی کاذبی را بوجود می آورند که حلال در چربی هستند و در غشای سلول ها وارد میشوند. رنگهای تری فنیل متان: در این گروه رنگهایی مثل مالاشیت گرین، بریلیانت گرین و کریستال ویوله قرار دارند که به طور انتخابی از رشد باکتریهای گرم مثبت ممانعت بعمل می آورند بنابراین برای ساختن محیطهای کشت میکروب شناسی نیز استفاده میشوند.

کاربرد برخی از روشها برای از بین بردن میکروبها

نوع روش	نوع ماده و دستور کار	طریقه عمل
A : عوامل فیزیکی حرارت رادیاسیون	۱۰۰ درجه حرارت به مدت ۲ - ۳ دقیقه جهت کشتن باکتریها ۱۲۱ درجه به مدت ۱۵ دقیقه جهت کشتن اسپور	دنتوره کردن Pro سلولی واسید نوکلئیک و پاره کردن غشای سلول
	اشعه UV وسایر اشعه های یونیزان	تخریب DNA سلول
B : عوامل شیمیایی الکل ها	محلول ۷۰ درصد آبی اتیل الکل یا ایزوپروپیل	بازدارنده فعالیت آنزیم ها یا دنتوره کردن Pro
فنل ها	فنل، کروزل، لیزول، ... غلظتهای بالای ۱-۲ درصد محلول آبی	پایین آورنده کشتن سطحی، دنتوره کردن Pro
یونهای فلزات سنگین	ترکیبات جیوه مثل مرکورکروم یا غلظتهای پایین	اتصال و حذف گروههای سولفیدریل آنزیمها و کوآنزیمها و پروتئین را راسب می کند.
عوامل اکسیدان	آب اکسیژنه، هالوژن ها (ید، آب ژوال، ..)	اکسیده کردن گروه سولفیدریل
عوامل الکیله کننده	فرمالدئید (محلول آبی ۳۷ درصد فرمالین)	جایگزینی گروه الکیل با هیدروژن آزاد
دترجنت ها	انواع شوینده و پاک کننده	تخریب غشای سلولی
صابون ها	املاح سدیم و پتاسیم اسیدهای چرب یا زنجیره بلند	اختلال در عمل غشا سلول و افزایش تراوایی
عوامل شیمی درمانی	آنتی بیوتیکهای باکتریوسید یا باکتریو استاتیک	مکانیسم عمل متفاوتی دارند.

روشهای نوین استریلیزاسیون (فقط برای مطالعه)

امروزه با توجه به پیشرفت تکنولوژی و ظهور ابزار و وسایل جدید مانند: آرتروسکوپها، لاپاروسکوپها، آندوسکوپهای سخت، فیبرهای نوری و... نیاز به استریلیزاسیون در درجه حرارت و رطوبت پایین روز به روز در حال افزایش است.

استاندارد طلایی برای ابزار و وسایل جراحی در استریل بودن بسته‌بندی آنها است و برای کسب این مهم بهترین حالت برای استریل کردن وسایل حساس به حرارت، استفاده از روشی است که دارای مشخصات زیر باشد:

۱. استریلیزاسیون در درجه حرارت پائین
۲. عملکرد ایمن و بی خطر
۳. سیکل زمانی کوتاه
۴. اثربخشی بالا
۵. عدم ایجاد خطر برای محیط زیست
۶. عدم بروز اشکال به دلیل رطوبت وسایل
۷. قابلیت بسته بندی و نگهداری وسایل استریل

اتیلن اکساید یکی از روشهای استریلیزاسیون به شیوه مذکور است، که بیش از نیم قرن از عمر آن می‌گذرد. این روش در طول سالیان اخیر به دلیل عدم وجود جایگزین مناسب تنها روش استریلیزاسیون در دما و رطوبت پائین بوده، حال آنکه علاوه بر سمی و کارسینوژن بودن و قابلیت اشتعال و انفجار اتیلن اکساید، در انتهای روند استریلیزاسیون انواعی از گازهای مهلک و سمی تولید می‌شود، که نیاز به روش‌ها و شرایط متعدد، پیچیده و هزینه سازی جهت کنترل دارد، که از آن جمله می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

۱. نیاز وجود یک سیستم تهویه خاص شامل یک دودکش هشت متری در بالای ساختمان
۲. نیاز به یک سیستم مانیتورینگ قوی جهت اندازه گیری میزان این گازها در محیط کار تا در صورت افزایش غلظت و برای جلوگیری از آسیبهای جدی به پرسنل اعلام خطر کند.
۳. به علت تولید مواد سمی، کلیه ستهای استریل شده نیاز به aeration کامل (قرار دادن ستهای در معرض هوا) و با دقت بالا دارند، که بر اساس استانداردهای جهانی به زمانی حدود ۱۴ ساعت یا در پاره ای موارد بیشتر مورد نیاز است. که نتیجه آن استفاده از این ابزارها در فواصل ۲۴ ساعته است که خود این مسأله راندمان استفاده از این ابزارهای گران قیمت را کاهش خواهد داد.
۴. همچنین نیاز به یک گاز کاتالیزور انتهایی یا اصطلاحاً برنر دارد، تا مواد نهایی را تا حدی بی خطر کند.

اما اکنون روش استریلیزاسیون پلاسما که یک روش استریلیزاسیون در درجه حرارت و رطوبت پایین است به عنوان مناسبترین جایگزین جهت روش اتیلن اکساید مطرح بوده و به اندازه‌ای سریع است، که می‌تواند راندمان استفاده از این ابزارهای گران قیمت را افزایش دهد. بدین معنا که نیاز به داشتن ستهای گران قیمت متعدد وجود ندارد و سیکل زمانی برگشت وسایل به اتاق عمل کاهش می‌یابد.

همچنین علاوه بر این که ماده اولیه آن (پراکسید هیدروژن) سمی نیست، پسماندهای دستگاه نیز سمی نبوده و در انتهای کار تنها آب و اکسیژن تولید خواهد شد. به همین دلیل نیازی به Aeration نداشته و در نتیجه در این تکنولوژی زمان استریلیزاسیون حداکثر به ۹۰ دقیقه کاهش یافته است.

روش پلاسما (برای مطالعه)

استریلیزاسیون پلاسما به عنوان یک روش استریلیزاسیون در درجه حرارت و رطوبت پایین و با حداکثر دمای ۳۵ درجه سانتیگراد در تمام دنیا تأیید و مورد استفاده واقع شده است. از آنجایی که استریلیزاسیون در این تکنولوژی به روش فیزیکی انجام می‌شود، زمان استریلیزاسیون کاهش یافته و تولید مواد سمی متوقف شده و عمر ستها نیز افزایش یافته است.

● روش کار

ستهای بسته بندی شده درون دستگاه اتوکلاوپلاسما قرار می‌گیرند و پمپ وکیوم شروع به کار کرده و هوا را از سیستم خارج می‌کند. در تکنولوژیهای جدید با وجود پمپهای وکیوم، بسیار قوی روغنی در کنار پمپهای وکیوم آبی، حتی در صورت نمناک بودن ستها (نه کاملاً خیس)، سیکل ادامه می‌یابد و مولکولهای آب از هم می‌پاشند.

پس از رسیدن به مرحله‌ای نزدیک به خلأ کامل و خروج تمام گازهای موجود در محفظه (هرچه وکیوم قوی‌تر باشد، این خروج کامل تر خواهد بود) پراکسید هیدروژن به داخل محفظه تزریق می‌شود و در محیط خلا بخار شده و به تمام قسمت‌های محفظه نفوذ می‌کند، در این حالت پراکسید هیدروژن خاصیت کشندگی میکرو ارگانیسمها را دارد، ولی هنوز مرحله پلاسما آغاز نشده است. مرحله قرار گیری وسایل در معرض پراکسید هیدروژن حدود ۵ دقیقه به طول می‌انجامد و این مرحله اهمیت فراوانی برای بهتر اجرا شدن مراحل بعد دارد.

در مرحله بعد در دمای زیر ۴۵ درجه سانتی گراد، یک میدان رادیوفرکانسی در محیط محفظه ایجاد می‌شود، که پراکسید هیدروژن را وارد مرحله پلاسما می‌کند. به این صورت که مولکول پراکسید هیدروژن را می‌شکند و به رادیکالهای آزاد غیر سمی تبدیل می‌کند.

به طور خلاصه تحت تاثیر این میدان، آخرین الکترون مداری مولکول پراکسید هیدروژن کنده شده و با شتاب به سمت ستها پرتاب می‌شود و سبب بمباران الکترونی (اصلی‌ترین قسمت استریلیزاسیون) ستها در داخل محفظه می‌شود. در طی این فعل و انفعالات موج ماورای بنفش ایجاد می‌شود. همچنین تعدادی اتم و مولکول با انرژی جنبشی تحریک شده توسط این میدان تولید می‌شود. در انتها تنها مواد باقیمانده، آب و اکسیژن هستند. البته این بمباران الکترونی و میدان رادیوفرکانسی هیچ مانعی برای استریل کردن پیس میکروهای قلبی یا وسایل الکترونی ایجاد نمی‌کند و این وسایل به راحتی و بدون محدودیت داخل این سیستم استریل می‌شوند.

درجه حرارت داخل سیستم نهایتاً به ۳۵ درجه سانتی گراد می‌رسد، که تمامی ابزارها و وسایل پزشکی این حرارت را به راحتی تحمل می‌کنند.

این روش در مطالعات متعدد قابلیت نابود سازی تمام ویروس‌های انسانی از جمله

human immunodeficiency virus type 1 (HIV-1);

(Hepatitis A virus (HAV)

respiratory syncytial virus (RSV) ,

herpes simplex virus type 1(HSV-1)

vaccinia and poliovirus type 2

و نیز پریون (عامل جنون گاوی) و همچنین تمام ارگانیس‌های باکتریال را دارد.

در روش پلاسما، استریلیزاسیون بیشتر به صورت فیزیکی انجام می‌شود. انتخاب نام پلاسما برای این روش به این دلیل است، که شامل فرم چهارم ماده یا به عبارتی حالتی بین ماده و انرژی است.

پروسه بالا بسته به قطر وسایل و نوع سیکل انتخابی تکرار می‌شود و در نهایت پمپ و کیوم همه مواد را وکیوم کرده و بعد از آن فشار محفظه به فشار محیط رسیده و به مجرد باز شدن دربها سته‌ها قابل استفاده هستند. برای نصب سیستم نیازی به اتاکی مجزا نیست و بهترین محل نصب در بخش استریلیزاسیون مرکزی کنار اتوکلاوهای بخار است، تا جنبه استریلیتی وسایل نیز تسهیل شود و پرسنل نیز با راندمان بیشتر و تعداد کمتر مورد استفاده قرار گیرند.

این روش در مقایسه با روش اتوکلاوهای فرمالدئید نیز قابل رقابت است، چرا که در روش فرمالدئید درجه حرارت به ۶۰ درجه نیز می‌رسد، که برخی از این وسایل این دما را نیز تحمل نمی‌کنند.

در مورد فشار داخل سیستم پلاسما می‌توان گفت، که فشار اهمیت بسیار زیادی را از بعد میزان نفوذپذیری کیفیت پلاسمای ایجاد شده دارد. در مطالعات متعدد بهترین رنج فشار داخل سیستم بین ۰/۵ تا ۲ میلی بار ذکر شده که البته تولید چنین فشاری نیاز به پمپهای وکیوم بسیار قوی و البته گران قیمت دارد.

مسأله دیگر آب اکسیژنه باقیمانده در محفظه است، که به پلاسما تبدیل نشده و در برخی موارد ایجاد سوختگی‌های سطحی روی پوست پرسنل کرده است. البته در سیستمهای جدید با ایجاد وکیوم متناوب که اصطلاحاً WASHING نام دارد، کل آب اکسیژنه باقیمانده از سیستم حذف می‌شود.

این روش کاربردهای فراوانی در زمینه صنایع غذایی و دارویی در جهان داشته و توسط گازهای مختلفی قابلیت اجرایی دارد، به غیر از موارد پزشکی که با پراکسید اکسیژن پلاسما تولید می‌شود.

این گاز می‌تواند توسط موادی مانند: آرگون، نیتروژن، اکسیژن، گازهای مشتق از فلور، هیدروژن نیز تولید شود.

منابع :

- ☒ مبانی تضمین کیفیت در آزمایشگاههای محیطی وحد واسطه، سازمان جهانی بهداشت، دفتر منطقه ای شرق مدیترانه، ترجمه زهرا خاتمی،
- ☒ اصول حفاظت و ایمنی در آزمایشگاهها، بیمارستانها و مراکز پزشکی، تألیف دکتر ابوالحسن ضیاءظریفی
- ☒ محمد مهدی آل محمد ۱۳۶۵ میکروب شناسی عملی . انتشارات دانشگاه تهران.
- ☒ تاجبخش ، حسن . ۱۳۶۷ باکتری شناسی عمومی . انتشارات دانشگاه تهران .
- ☒ روشهای نوین آزمایشگاهی میکروبیولوژی عملی پزشکی جلد ۲، پروفیسور رضا رضائی
- ☒ راهنمای کاربردی در باکتری شناسی بالینی، ترجمه دکتر عبدالناصر رفیع
- ☒